

Arrest

nr. 174 381 van 9 september 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 februari 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 maart 2016 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. JANSSENS, die *loco* advocaat J. VERSTRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster kwam aan in België met een studentenvisum.

Op 20 oktober 2011 kreeg verzoekster een bijlage 15 geldig tot 10 november 2011.

Op 21 november 2014 trad verzoekster te A. in Venezuela in het huwelijk met de heer C.J.

Op 10 februari 2015 diende verzoekster een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van echtgenote.

Op 3 augustus 2015 weigerde de gemachtigde het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Op 20 augustus 2015 diende verzoekster een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van echtgenote.

Op 19 februari 2016 weigerde de gemachtigde het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 20.08.2015 werd ingediend door:

Naam: C. R.

Voomamen: D. A.

Nationaliteit: Venezuela

Geboortedatum: [...]1982

Geboorteplaats: C. V.

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...] LEUVEN

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een Burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen ‘dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoel in artikel 14,§1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Als bewijs van zijn bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- Aanslagbiljetten personenbelasting (inkomstenjaar 2013-aanslagjaar 2014 en inkomstenjaar 2014-aanslagjaar 2015) ; fiscale fiche 281.13 (2013 en 2014); bijhorende rekeninguittreksels (2014), PWA-arbeidsovereenkomst dd. 02.10.2014: deze gegevens hebben betrekking op de inkomsten van de jaren 2013 en 2014, en zijn bijgevolg onvoldoende recent om mee in overweging genomen te worden bij de beoordeling van de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon*
- Rekeninguittreksels met betrekking tot de storting van de werkloosheidsvergoeding (januari-februari 2015)*
- Inschrijvingsbewijs VDAB dd. 13.08.2015, sollicitaties*
- Documenten met betrekking tot de tewerkstelling bij E. en DP C. BVBA): fiche 281.10-2014 (terwerkstelling E.), controledocument voor de fiscale aangifte, arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur E. dd. 28.03.2014, 03.12.2014, 09.11.2014, bijhorende formulieren RVA – Activa-plan, Activa werkkaart, rekeningsuittreksels met betrekking tot de storting van de Activa-vergoeding, gegevens maaltijdcheques, arbeidsovereenkomsten DP C. BVBA dd. 24.08.2015 en 21.09.2015, bijhorende loonfiches (E. en DP C. BVBA)*

Volgens de meest recente voorgelegde gegevens was de referentiepersoon tewerkgesteld bij enerzijds E. en anderzijds DP C. BVBA. Echter, uit bijkomende gegevens van het administratieve dossier blijkt dat beide tewerkstellingen inmiddels werden stopgezet, respectievelijk op 16.02.2016 en 31.12.2015. De voorgelegde gegevens met betrekking tot deze tewerkstellingen zijn dan ook niet langer actueel, en kunnen bijgevolg niet mee in overweging genomen worden bij de beoordeling van de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Op basis van het geheel van de gekende heeft onze dienst geen zicht op de exacte aard en op het bedrag van de huidige netto-inkomsten van de referentiepersoon, en kan er niet afdoende beoordeeld worden of de referentiepersoon heden over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd.12.03.2013).

De voorgelegde rekeninguittreksels van BNP Parisbas Fortis met betrekking tot de financiële toestand van de referentiepersoon (2014- april 2015): deze financiële situatie is echter slechts een momentopname, bijgevolg kunnen deze documenten niet in aanmerking genomen worden als bewijs van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Bovendien geeft het slechts een beeld tot april 2015.

De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig.

Er werd immers niet vastgesteld dat het inkomen niet aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter voldoet, wel dat er niet kan vastgesteld worden of er aan de voorwaarden is voldaan.

Daarnaast werden er bewijzen voorgelegd met betrekking tot de persoonlijke inkomsten van betrokkene. Er kan met deze documenten echter geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Het gaat om een voorwaarde die te dezen enkel in hoofde van de Belgische referentie persoon wordt voorzien en daaraan wordt geen afbreuk gedaan door de inhoud van het huwelijksvermogensrecht, dat één andere finaliteit heeft (arrest RvS nr. 232.612 dd. 20.10.2015).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene, Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfs-aanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7, §1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in haar enige middel in de synthesesmemorie de schending aan van artikel 10, § 1, 4°, van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van enkele algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Zij licht haar enige middel toe als volgt:

"Op grond van artikel 40ter

van wet van 15.12.1980 moet de Belgische onderdaan, i.c. de heer C., kunnen aantonen "dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. "

Ten eerste stelt de bestreden beslissing ten onrechte dat niet afdoende kan beoordeeld worden of de heer C. heden over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt nu diens tijdelijke arbeidsovereenkomsten afliepen respectievelijk op 16 februari 2016 en 31 december 2015.

2.

Zoals blijkt uit de toelichting bij de aanvraag gezinshereniging en uit de stukken die werden bijgebracht door verzoekster, is de heer C. reeds geruime tijd bij dezelfde werkgever tewerkgesteld, namelijk E., op basis van tijdelijke contracten. Teneinde deze vorm van tewerkstelling te kunnen handhaven wordt door E. telkens een bepaalde tijdspanne gelaten tussen het oude tijdelijke contract van de heer C. en het nieuwe tijdelijke contract van de heer C. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft ten onrechte geen rekening gehouden met de continuïteit en stabiliteit van de tewerkstelling van de heer C. bij E., namelijk op basis van opeenvolgende tijdelijke contracten in de periode 2014-2016. Hierop wordt niet geantwoord in het bestreden besluit en dit wordt niet weerlegd, niet eens bepsroken in de nota van verwerende partij. Wanneer een aanvraag tot gezinshereniging wordt beoordeeld en de referentiepersoon over een overeenkomst van onbepaalde duur beschikt, bijgebracht op het moment van de gezinsaanvraag, wordt, op het moment van het nemen van de beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken, vermoed dat de referentiepersoon nog steeds tewerkgesteld is.

Op een gelijkaardige wijze kan worden vermoed dat de heer C. minstens opnieuw een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur zal verkrijgen bij E., zoals de voorbije twee jaar drie maal het geval was. De bestreden beslissing is dan ook niet afdoende en draagkrachtig gemotiveerd nu met deze vorm van continuïteit en stabiliteit in de tewerkstelling van de heer C., waar uitdrukkelijk werd op gewezen in de aanvraag gezinshereniging, ten onrechte geen rekening wordt gehouden. Minstens blijkt dit niet uit de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoekster heeft tevens aangetoond dat de korte maanden waarin de heer C. niet wordt tewerkgesteld door E., hij wel degelijk over afdoende bestaansmiddelen beschikt.

Dit wordt onder meer aangetoond op basis van een uitgebreid overzicht van de rekeninguittreksels over de periode 2014 - 2015 en een stabiele stand op diens spaarrekening sinds 2012. Hieruit blijkt dat de liquide middelen van de heer C. stelselmatig zijn aangegroeid.

Het feit dat de heer C. na het aflopen van diens tijdelijke overeenkomsten hierop beroep kon doen, wordt niet in rekening gebracht in de bestreden beslissing. Minstens is hieromtrent geen motivering terug te vinden.

Hierop wordt geantwoord in de nota dat het slechts een momentopname is, terwijl in het verzoekschrift net wordt aangetoond dat het géén momentopname is maar integendeel een stabiele stand gedurende een lange periode én dat zijn middelen zijn aangegroeid. Hierop wordt niet ingegaan.

Verzoekende partij voegt tevens heden opnieuw bijkomende arbeidscontracten van E., loonfiches en uittreksels met stand van zicht-en spaarrekening bij.

Op basis van de elementen van het dossier en de geschetste en gestaafde werksituatie van de voorbije 2 jaar, was de Dienst Vreemdelingenzaken aldus minstens in staat om te beoordelen of de heer C. over stabiele en toereikende bestaansmiddelen beschikte.

De bestreden beslissing schendt dan ook de formele motiveringsplicht, nu geen beoordeling kan worden teruggevonden in de bestreden beslissing omtrent het al dan niet voorhanden zijn van stabiele en toereikende bestaansmiddelen.

Daarenboven schendt de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht nu niet afdoende en draagkrachtig wordt gemotiveerd waarom de Dienst Vreemdelingenzaken geen oordeel kon vellen over het al dan niet voorhanden zijn van stabiele en toereikende bestaansmiddelen. Het aflopen van de tijdelijke arbeidsovereenkomsten van de heer C. (o.a. 16/2/2016) (19/02/2016) op het moment van het nemen van de beslissing zijn immers het gevolg van de lange termijn om tot een beslissing te komen. Er zijn daarenboven voldoende stukken en andere elementen in het dossier, die wel degelijk een beoordeling mogelijk maken.

Tevens gaat de bestreden beslissing er ten onrechte van uit dat de beoordeling door de Dienst Vreemdelingenzaken dient te worden herleid tot het beoordelen van de inkomsten uit een arbeidsovereenkomst op het moment van het nemen van een beslissing omtrent de gezinshereniging.

Dit is in strijd met de verplichting zoals die wordt opgelegd door artikel 40ter van de Wet van 15.12.1980, die verzoekster slechts oplegt in diens aanvraag aan te tonen dat de heer C. over 'stabiele en toereikende bestaansmiddelen' beschikt.

Op het moment van het indienen van de aanvraag en 3 maanden na het indienen van de aanvraag was er wel degelijk sprake van een arbeidsovereenkomst, maar hieromtrent wordt geen oordeel geveld.

Daarenboven wordt ook op basis van de rekeninguittreksels in de aanvraag aangetoond dat heer C. over stabiele en toereikende bestaansmiddelen beschikt. Ook dit wordt niet betrokken in de beoordeling. Ten tweede dient te worden vastgesteld dat verzoekster niet in staat was diens dossier te actualiseren en dat het gebrek aan actuele arbeidsovereenkomst het gevolg is van de late beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Zoals uiteengezet door verzoekster bij de gezinsaanvraag, wordt de heer C. reeds gedurende 2 jaar systematisch tewerkgesteld op basis van tijdelijke contracten.

De arbeidsovereenkomst met E. van 16/11/2015 - 15/02/2015 betref de meest recente tijdelijke arbeidsovereenkomst die door verzoekster kon worden bijgebracht.

Daarenboven werden ook de opeenvolgende contracten bij D. slechts voor bepaalde duur afgesloten. De meest recente arbeidsovereenkomst die door verzoekster voor deze betrekking kon worden bijgebracht, betref de tijdelijke arbeidsovereenkomst dewelke werd aangegaan op 24 september 2015 en dewelke werd beëindigd op 31 december 2015.

Immers, de stukken ter staving van de gezinsaanvraag kunnen worden ingediend tot 3 maanden na het indienen van de aanvraag.

De Dienst Vreemdelingenzaken had, als een normaal en zorgvuldig overheid, bij de vaststelling dat de tijdelijke contracten afgelopen waren door de lange termijn die werd gelaten alvorens een beslissing te nemen, verzoekster de mogelijkheid moeten laten om haar dossier te actualiseren.

Het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken vaststelt dat het dossier van verzoekster dient te worden geactualiseerd, maar verzoekster hiertoe niet de mogelijkheid geeft en onmiddellijk een negatieve beslissing neemt, schendt de zorgvuldigheidsplicht.

Uit het dossier blijkt immers duidelijk dat de actualisatie van de tewerkstelling van de heer C. niet kon worden bijgebracht drie maanden na het indienen van de aanvraag tot gezinshereniging.

Een zorgvuldig overheid dient al de relevante informatie te verzamelen teneinde tot een zorgvuldige beslissing te komen, minstens moest de overheid aan verzoekster de mogelijkheid laten om deze informatie bij te brengen. In casu gebeurde dit niet.

Ten derde houdt de bestreden beslissing ten onrechte geen rekening met de bijgebrachte rekeninguittreksels.

De bestreden beslissing stelt ten onrechte dat de rekeninguittreksels een 'momentopname' betreffen. Verzoekster heeft hoegenaamd geen 'momentopname' bijgebracht, maar staft de evolutie van de tegoeden op de bankrekening van de heer C. gedurende een lange periode. Er wordt immers niet slechts de stand van diens rekeningen bijgebracht op het moment van de aanvraag gezinshereniging, maar wel de stand op diens zichtrekening sinds januari 2014 en op diens spaarrekening sinds januari 2012.

Daarenboven stelt de bestreden ten onrechte dat er slechts rekeninguittreksels worden bijgebracht tot april 2014. Het laatste bijgebrachte rekeninguittreksel inzake de zichtrekening dateert immers van augustus 2015. Slechts inzake de spaarrekening, waar gedurende 3 jaar geen negatieve verrichtingen op werden uitgevoerd, werd tot april 2015 uittreksels bijgevoegd. De bestreden beslissing schendt op dat vlak reeds de motiveringsplicht. Dit wordt volkomen genegeerd door verwerende partij.

10.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing ten onrechte gesteld dat in de beoordeling van de bestaansmiddelen geen rekening kan gehouden worden met de bijgebrachte rekeninguittreksels.

Met de evolutie van de tegoeden op de bankrekening van de heer C. dient wel degelijk rekening te worden gehouden, nu deze groeiende tegoeden in de periode januari 2014 - augustus 2015 aantonen dat de heer C. steeds over afdoende bestaansmiddelen heeft beschikt.

Sinds 2012 heeft de heer C., zoals blijkt uit deze rekeninguittreksels, daarenboven niet moeten raken aan diens spaarrekening, waar steeds een bedrag van meer dan € 6.000 op stond. Op geen enkel moment in de periode 2012 -2015 werd van deze rekening tegoeden afgehaald.

Daarenboven toont het totale beschikbare bedrag op de rekeningen van de heer C. op het moment van de aanvraag gezinshereniging een aanzienlijk bedrag aan dat ter zijner beschikking staat, namelijk € 18.340. Zelfs indien de heer C. (tijdelijk) geen maandelijks inkomen heeft uit enige arbeidsovereenkomst, kan hieruit worden besloten dat hij wel degelijk over stabiele en toereikende bestaansmiddelen beschikt. Met dit bedrag kan de heer C. nog gedurende 14 maanden beschikken over het door de wet vooropgestelde minimuminkomen, zoals heden ongeveer bepaald op € 1.300.

De nota van verwerende partij gaat niet in op dit middel, maar herkaut alleen maar de bestreden beslissing. De bestreden beslissing schendt dan ook op deze wijze artikel 40ter van de Wet van 15.12.1980 en de zorgvuldigheidsplicht, nu blijkt dat geen effectief onderzoek werd uitgevoerd naar de aanwezigheid van stabiele en toereikende bestaansmiddelen. Er werd immers slechts onderzocht of de heer C. over een arbeidsovereenkomst beschikt. Minstens dient te worden vastgesteld dat het onderzoek onzorgvuldig werd uitgevoerd en onvolledig is, nu in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met relevante elementen van het administratief dossier en zelfs uitdrukkelijk wordt gesteld dat deze gegevens niet in de beoordeling zijn betrokken. De bestreden beslissing schendt op dat punt ook de motiveringsplicht, nu de beslissing niet afdoende en draagkrachtig werd gemotiveerd. Verzoekster heeft daarenboven in haar toelichtende nota bij de aanvraag gezinshereniging uitdrukkelijk uiteengezet wat de invloed was van de bijgebrachte rekeninguittreksels op het al dan niet voorhanden zijn van stabiele en toereikende bestaansmiddelen. (STUK 3)

De bestreden beslissing gaat hier hoegenaamd niet op in, wat opnieuw een schending uitmaakt van de motiveringsplicht.

3. BESLUIT

De beslissing tot het weigeren van de aanvraag tot gezinshereniging van verzoekster is niet wettig daar de voorwaarden van artikel 40 ter van wet van 15.12.1980 wel degelijk zijn vervuld. De beslissing is niet consistent, minstens niet afdoende gemotiveerd en werd niet zorgvuldig en naar redelijkheid genomen."

Verzoekster voert in het eerste onderdeel van haar enig middel in de synthesememorie onder meer de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel en licht toe dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat niet afdoende beoordeeld kan worden of de referentiepersoon heden over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt nu diens tijdelijke arbeidsovereenkomsten afliepen op respectievelijk 16 februari 2016 en 31 december 2015. Verzoekster onderstreept dat uit de toelichting bij de aanvraag gezinshereniging en uit de stukken die werden bijgebracht blijkt dat de heer C. reeds geruime tijd bij dezelfde werkgever tewerkgesteld is, m.n. E. op basis van tijdelijke contracten. Ze meent dat de gemachtigde ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de continuïteit en stabiliteit van de tewerkstelling van de heer C. bij E., namelijk op basis van opeenvolgende tijdelijke contracten in de periode 2014 en 2016. Ze meent dat kon vermoed worden dat de heer C. minstens opnieuw een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur bij het bedrijf E. kon krijgen, zoals de voorbije twee jaar drie maal het geval was. Met deze vorm van continuïteit en stabiliteit in de tewerkstelling van de heer C., waar uitdrukkelijk in de aanvraag werd op gewezen, is ten onrechte geen rekening gehouden dermate dat volgens verzoekster de bestreden beslissing niet afdoende en draagkrachtig is gemotiveerd. Verzoekster vervolgt nog dat voor de korte maanden waarin C. niet door E. werd tewerkgesteld, hij wel degelijk over afdoende bestaansmiddelen beschikt. In die zin verwijst verzoekster naar zijn rekeninguittreksels over de periode 2014-2015 en de stabiele stand op diens spaarrekening sinds 2012. Verzoekster volgt het motief in de bestreden beslissing dat dit maar een momentopname is niet, nu zij in de aanvraag net heeft aangetoond dat het geen momentopname is maar een stabiele stand gedurende een lange periode en dat de middelen van de referentiepersoon zijn aangegroeid. Bij haar synthesememorie voegt verzoekster bijkomende arbeidscontracten van E., loonfiches en uittreksels met de stand van de zicht- en spaarrekening toe. Waar de gemachtigde in de bestreden beslissing stelt dat verzoekster de verplichting draagt haar aanvraag te actualiseren, merkt zij in de synthesememorie op dat zij de meest recente arbeidsovereenkomst bij E. van 16 november 2015 tot en met 15 februari 2016 had voorgelegd die kon worden bijgebracht. Tot slot merkt verzoekster nog op dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat er maar rekeninguittreksels werden bijgebracht tot april 2015. Wat betreft de spaarrekening is het wel zo dat het laatste dateert van april 2015, maar het laatst bijgebrachte rekeninguittreksel inzake de zichtrekening zou dateren van augustus 2015.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoekster betwist om de voormelde redenen dat de motivering afdoende en draagkrachtig is.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, zoals van toepassing op het ogenblik van de bestreden beslissing, luidde als volgt:

"Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

– dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij [actief werk zoekt](1);"

Uit de stukken zoals gevoegd bij de aanvraag, blijkt dat verzoekster teneinde de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen van haar echtgenoot aan te tonen verschillende arbeidscontracten van bepaalde duur heeft voorgelegd van twee werkgevers, met name bij E. en bij DP. Uit deze stukken blijkt dat het bedrijf E. de referentiepersoon heeft tewerk gesteld met op elkaar volgende arbeidsovereenkomsten van 1 april 2014 tot 30 september 2014, van 17 februari 2015 tot 16 november 2015 en opnieuw van 17 november 2015 tot 16 februari 2016. Daarnaast stelde het tweede bedrijf D.P. de echtgenoot van verzoekster te werk met een contract van 24 augustus 2015 tot 23 september 2015 en van 24 september 2015 tot 31 december 2015. Het loon uitbetaald door het bedrijf E. in 2015 werd aangevuld door de RVA via een activa-werkuitering. In februari 2015 bedroeg deze aanvulling slechts 160 euro, vervolgens bedroeg deze aanvulling elke maand 400 euro. Daarnaast legde verzoekster ook nog het bewijs voor van ontvangen maaltijdscheques. Tussen 1 januari 2015 en 17 februari 2015 ontving de heer C., zijnde de referentiepersoon, een werkloosheidsuitkering. Uit de voorgelegde loonfiches blijkt dat verzoeker in 2014 gemiddeld ongeveer 1295 euro netto per maand verdiende en in 2015 gemiddeld ongeveer 1399 euro waarvan de laatste maanden sedert de bijkomende tewerkstelling bij D.P. gemiddeld 1588 euro. Daarnaast blijkt uit de voorgelegde rekeninguittreksels dat de referentiepersoon op zijn spaarrekening tussen 3 januari 2012 en 13 april 2015 steeds een bedrag had staan dat stelselmatig aangroeide van ongeveer 6200 tot ongeveer 6500 euro. Verzoekster legt hiervan 24 uittreksels voor, regelmatig verspreid tussen januari 2012 en april 2015. Daarnaast legde zij eveneens een tiental uittreksels van de zichtrekening voor, verspreid in de tijd van januari 2014 tot augustus 2015. Hieruit blijkt een aangroei van januari 2014 tot augustus 2015 van ongeveer 3000 euro naar ongeveer 11.800 euro.

Uit de informatie van de Dolsis-databank blijkt, zoals de gemachtigde in de bestreden beslissing vaststelt, dat op het ogenblik dat hij deze databank raadpleegde, zijnde op 17 februari 2016, het tijdelijk contract bij DP was afgelopen op 31 december 2015 en het tijdelijk contract bij E. op 16 februari 2016. Enkel op deze vaststelling stoelt de gemachtigde zich op 19 februari 2016, zijnde drie dagen later, om tot zijn beslissing te komen dat de tewerkstellingen niet mee in overweging kunnen genomen worden nu ze niet meer actueel zijn en "*op basis van het geheel van het gekende*" de dienst geen zicht heeft op de exacte aard en het bedrag van de netto-inkomsten en er niet afdoende kan beoordeeld worden of de referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Het komt toe aan verzoekster om de aanvraag te actualiseren. De Raad moet met verzoekster vaststellen dat de gemachtigde hierbij niet op afdoende wijze heeft rekening gehouden met "*het geheel van het gekende*" zoals hij nochtans voorhoudt. De gemachtigde heeft weliswaar een opsomming gegeven van de voorgelegde arbeidscontracten, maar heeft er abstractie van gemaakt dat de referentiepersoon reeds verschillende jaren voor dezelfde werkgever E. werkt onder een aaneenschakeling van tijdelijke contracten van respectievelijk 6, 9 en 3 maanden. Voor het bedrijf DP werkte de referentiepersoon weliswaar recenter eveneens onder een aaneenschakeling van tijdelijke contracten. Het bedrijf waar de referentiepersoon het grootste deel van zijn bestaansmiddelen verdient, is het bedrijf E. waar, met een onderbreking van 4 maanden eind 2014, de referentiepersoon sedert april 2014 tot drie dagen voor de bestreden beslissing werkzaam was. Deze opeenvolging blijkt niet enkel uit de aanvraag en de voorgelegde arbeidsovereenkomsten en loonfiches, maar eveneens uit de Dolsis-databank. Verzoekster heeft in de aanvraag geduïd dat de werkgever E. er baat bij heeft te werken met een aaneenschakeling van tijdelijke contracten. De gemachtigde gaat aan deze realiteit op de arbeidsmarkt en de opeenvolging van contracten bij dezelfde werkgevers volledig voorbij zodat de Raad verzoekster kan volgen waar zij stelt dat de gemachtigde met de loutere vaststelling dat de twee tijdelijke contracten op dat ogenblik waren afgelopen, in de specifieke context van de huidige zaak niet afdoende en draagkrachtig heeft gemotiveerd over de vorm van continuïteit in de tewerkstelling van de heer C.

Verweerder merkt in de nota op dat verzoekster niet ontkent dat de referentiepersoon inmiddels niet meer tewerkgesteld is bij enerzijds E. en anderzijds DP. Verzoekster zou volgens verweerder niet ernstig kunnen voorhouden dat de referentiepersoon opnieuw een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur zal verkrijgen bij E. omdat dit in het verleden reeds het geval was. Hiervoor zou volgens verweerder bijvoorbeeld een werkbepaalde moeten voorliggen. Verweerder vervolgt dat uit geen enkele bepaling in de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat er een wettelijk vermoeden ontstaat dat er andermaal een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur zal worden aangeboden door een bepaalde werkgever, indien dit in het verleden het geval was. Verzoekster zou geen belang hebben bij haar kritiek aangezien ze niet zou aantonen dat de referentiepersoon thans voor diezelfde werkgever tewerkgesteld zou zijn onder een nieuwe arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur. Waar verzoekster stelt dat zij niet in staat was het dossier te actualiseren, zou zij dit niet aangetoond hebben. Verzoekster zou wel ruimschoots de tijd gehad hebben haar aanvraag te actualiseren nu de beslissing pas op 22 februari 2016 zou genomen zijn. Verzoekster zou ook onterecht van een foutieve foutenvinding gesproken

hebben nu uit eenvoudige inzage van de overgemaakte stukken zou blijken dat de rekeninguittreksels aangaande de spaarrekening slechts een beeld geven tot april 2015 en niet tot augustus 2015.

De Raad stelt vast dat verzoekster inderdaad niet ontkent dat op 19 februari 2016, ogenblik van de bestreden beslissing, de beide tijdelijke contracten waren afgelopen. Doch verzoekster meent dat deze loutere vaststelling alleen in haar specifieke context waarbij haar echtgenoot steeds tewerk gesteld was met dergelijke tijdelijke contracten niet draagkrachtig is om hieruit onmiddellijk af te leiden dat de gemachtigde niet afdoende zou kunnen oordelen over de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Verweerder meent dat om aan te nemen dat het zeer waarschijnlijk is dat een nieuwe arbeidsovereenkomst van bepaalde duur zou volgen bijvoorbeeld een werkbelofte had moeten voorliggen. De Raad volgt principieel dat de actualiserings- of zorgvuldigheidsplicht in essentie bij de verzoekende partij liggen zolang dit *de facto* niet onmogelijk of bijzonder moeilijk is door de gegevens eigen aan de zaak. In tegenstelling tot de situatie in het arrest van de Raad van State, waar zowel in de bestreden beslissing als in de nota naar wordt verwezen waarin de verzoekende partij 3 maanden de tijd had om bijkomend bewijs voor te leggen en de situatie te actualiseren, is *in casu* relevant dat tussen de afloop van het belangrijkste contract waarmee de heer C. het grootste deel van zijn inkomsten verdient en de bestreden beslissing er wel geteld drie dagen lagen. Het contract liep af op 16 februari 2016 en de beslissing werd niet op 22 februari 2016, zoals verweerder verkeerdelijk voorhoudt, maar op 19 februari 2016 genomen. In die zeer korte periode kan niet redelijkerwijs verwacht worden dat verzoekster een actualisering via een werkbelofte had moeten voorleggen van de werkgever van haar echtgenoot. Zelfs indien kan aangenomen worden dat verzoekster reeds bij de aanvang van het laatste tijdelijke contract kon weten dat dit zou aflopen op 16 februari 2016, dan nog kon verzoekster niet weten wanneer de gemachtigde zijn beslissing zou nemen en dan nog kan in de huidige specifieke context van een opeenvolging van verschillende tijdelijke contracten, zoals blijkt uit de voorgelegde arbeidsovereenkomsten tussen de referentiepersoon en dezelfde werkgever E., de loonfiches en de gegevens uit Dolsis, niet redelijkerwijs verwacht worden dat zij bijkomend een werkbelofte had moeten voorleggen.

Een bepaling die kan geïnterpreteerd worden als een wettelijk vermoeden dat eens men een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur heeft gehad, dit andermaal zal worden aangeboden, is inderdaad niet opgenomen in de Vreemdelingenwet. Echter, een afdoende en draagkrachtige motivering vereist dat de motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing waarbij rekening wordt gehouden met alle relevante gegevens die in de aanvraag zijn voorgelegd en geenszins enkel met gegevens die op een wettelijk vermoeden kunnen steunen. Een draagkrachtige motivering kan *in casu* niet worden aangenomen nu enkel met het gegeven wordt rekening gehouden dat op datum van de bestreden beslissing de referentiepersoon niet langer aangemeld is door de beide werkgevers in Dolsis maar niet met het geheel van elementen, die eveneens blijken uit Dolsis en uit de voorgelegde arbeidsovereenkomsten en loonfiches, zijnde de specifieke situatie van opeenvolging van tijdelijke contracten bij dezelfde werkgevers zodat bezwaarlijk kan geponeerd worden dat men "*op basis van het geheel van het gekende*" geen zicht heeft op de aard en het bedrag van de netto-inkomsten van de referentiepersoon. Uit de gevoegde stukken bij de synthesememorie blijkt overigens heel duidelijk het belang dat verzoekster heeft bij haar kritiek nu wederom een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur opgemaakt op 25 maart 2016 lopend van 1 april 2016 tot en met 30 november 2016 bij werkgever E. wordt voorgelegd met loonfiches, evenals een nieuwe tijdelijke arbeidsovereenkomst bij DP van 11 april 2016 tot 30 september 2016 met loonfiches.

Een schending van artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 wordt aangenomen.

Bijkomend en ten overvloede meent de Raad dat waar de gemachtigde de voorgelegde rekeninguittreksels niet in aanmerking wil nemen nu dit een momentopname zou betreffen en deze slechts een beeld zouden geven tot april 2015, verzoekster eveneens moet gevolgd worden dat *in casu* door de grote hoeveelheid aan voorgelegde rekeninguittreksels - die bovendien op regelmatige tijdstippen verspreid over de duur van verschillende jaren lopen - men bezwaarlijk nog van een momentopname kan spreken. Een enkel rekeninguittreksel is inderdaad een momentopname maar *in casu* gaat het minstens om een aaneenschakeling van zeer talrijke momentopnames, op regelmatige wijze gespreid in de tijd waaruit minstens een indicatie blijkt dat de referentiepersoon over een lange periode steeds in zijn behoeften heeft kunnen voorzien en zelfs reserves op een spaarrekening heeft kunnen opbouwen. Verweerder stelt in de nota dat voor zover geen informatie wordt toegevoegd betreffende de interest op een spaarrekening of hoe dit spaarbedrag op regelmatige wijze wordt aangevuld, het niet in rekening kan worden gebracht bij de beschikbare bestaansmiddelen. Deze motieven leest de Raad niet in de bestreden beslissing, die het enkel heeft op een momentopname en

bovendien blijkt uit de 24 bij de aanvraag voorgelegde uittreksels van de spaarrekening wel degelijk informatie over de netto interesten en getrouwheidspremies en over de regelmatige aanvullingen door de referentiepersoon zelf. Tot slot stelt de Raad vast dat de gemachtigde inderdaad ten onrechte heeft gesteld dat de voorgelegde rekeninguittreksels slechts een beeld geven tot april 2015. Dit geldt enkel voor de voorgelegde uittreksels van de spaarrekening, doch niet voor de voorgelegde uittreksels van de zichtrekening die inderdaad ook van latere datum dateren zodat in deze een incorrecte feitenvaststelling blijkt, zoals verzoekster aanstipt.

3.2 Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing van de gemachtigde van 19 februari 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, die verzoekster op 22 februari 2016 werd betekend, niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan verzoekster zonder eerst op een draagkrachtige wijze te motiveren waarom haar aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 februari 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES